

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יום שעבודת כוכבים מנחת בו את המכס, מכריון ואומרים: כל מי שנוטל עטרה ויניח בראשו ובראש חמורו לכבוד עבודת כוכבים - יניח לו את המכס, ואם לאו אל יניח לו את המכס, יהודי שנמצא שם מה יעשה? יניח - נמצא נהנה לא יניח - נמצא מהנה	מיתבי, רבי נתן:										⚡	◇
מכאן אמרו: הנושא ונותן בשוק של עבודת כוכבים - בהמה תיעקר, פירות כסות וכלים ירקבו, מעות וכלי מתכות יוליכם לים המלח, ואיזהו עיקור? המנשר פרסותיה מן הארכובה ולמטה	קתני מיהת:										⚡	
יניח נמצא נהנה, לא יניח נמצא מהנה	רבי יוחנן סבר:										⚡	◇
פליגי רבנן עליה דרבי נתן, ואנא דאמרי כרבנן דפליגי עליה	רבי יוחנן סבר:										⚡	◇
לא פליגי.	ולא פליגי?										⚡	
הולכין ליריד של עובדי כוכבים, ולוקחין מהם בהמה עבדים ושפחות, בתים ושדות וקרמים, וכותב ומעלה בערכאות שלהן, מפני שהוא כמציל מידם ואם היה כהן - מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהם וכשם שטמא בחוצה לארץ, כך מטמא בבית הקברות.	והא תניא:										⚡	◇
בבית הקברות סלקא דעתך? טומאה דאורייתא היא											⚡	
אלא בית הפרס דרבנן.											⚡	◇
ומטמא ללמוד תורה ולישא אשה											⚡	◇
אימתי? בזמן שאין מוצא ללמוד, אבל בזמן שמוצא ללמוד - אינו מטמא	רבי יהודה:										⚡	◇
אפילו בזמן שמוצא ללמוד - יטמא, לפי שאין אדם זוכה ללמוד מכל	רבי יוסי:										⚡	◇
מעשה ביוסף הכהן שהלך אחר רבו לצידן ללמוד תורה	א"ר יוסי:										⚡	
הלכה כרבי יוסי	ואמר רבי יוחנן:										⚡	◇
אלמא פליגי?											⚡	
לעולם לא פליגי, ולא קשיא: כאן בלוקח מן התגר דשקלי מיכסא מיניה, כאן בלוקח מבעל הבית דלא שקלי מיכסא מיניה.	אמר לך רבי יוחנן:										⚡	◇
בהמה תיעקר.	אמר מר:										⚡	◇
והא איכא צער בעלי חיים											⚡	
אמר רחמנא: (יהושע יא) את סוסיהם תעקר.	אביי:										⚡	◇
ואיזהו עיקור? מנשר פרסותיה מן הארכובה ולמטה.	אמר מר:										⚡	◇
אין מקדישין ואין מחרימין ואין מעריכין בזה"ז, ואם הקדיש והחרים והעריך בהמה תיעקר, פירות כסות וכלים ירקבו, מעות וכלי מתכות יוליכם לים המלח, ואיזהו עיקור? נועל דלת בפניה והיא מתה מאליה.	ורמינהי:										⚡	◇
שאני התם, משום בזיון קדשים.	אביי:										⚡	◇
ונשחטיה מישחט											⚡	
אתו בהו לידי תקלה.											⚡	◇
ולישויה גיסטרא											⚡	◇
אמר קרא: (דברים יב) ונתצתם את מזבחותם וגו' לא תעשון כן לה' אלהיכם.	אביי:										⚡	◇
מפני שנראה כמטיל מום בקדשים.	רבא:										⚡	◇
נראה? מום מעליא הוא											⚡	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	יד
ה"מ בזמן שבית המקדש קיים דחזי להקרבה, השתא דלא חזי להקרבה לית לן בה.		!											יד
וליהוי כמטיל מום בבעל מום, דאע"ג דלא חזי להקרבה - אסור		ז											יד
בעל מום נהי דלא חזי לגופיה - לדמי חזי, לאפוקי הכא דלא לדמי חזי ולא לגופיה חזי.		!											יד
קתני בהמה תיעקר, עבד מאי? עבד ישראל לא קא מיבעיא לי, כי קא מיבעיא לי - עבד עובד כוכבים, מאי?	אשכחיה רבי יונה לרבי עילאי דקאי אפיתחא דצור, א"ל:										^		יד
מאי קא מיבעיא לך?	א"ל: [רבי עילאי]										!		יד
העובדי כוכבים והרועי בהמה דקה - לא מעלין ולא מורדין.	תניא:										!		יד
קתני לוקחין מהן בהמה עבדים ושפחות,	ר' ירמיה לר' זירא:										^		יד
עבד ישראל או דלמא אפי' עבד עובד כוכבים?											^		יד
מסתברא עבד ישראל, דאי עבד עובד כוכבים, למאי מיבעי ליה?	א"ל: [רבי זירא]										!		יד
אפילו עבד עובד כוכבים, מפני שמכניסו תחת כנפי השכינה.	כי אתא רבין אמר רבי שמעון בן לקיש:										!		יד
אטו בהמה מאי מכניס תחת כנפי השכינה איכא?	רב אשי:										ז		יד
אלא משום מעוטייהו, וה"נ דממעטי שרי.	[רב אשי]										!		יד
רבי יעקב זבן סנדלא, ר' ירמיה זבן פיתא.												o	יד
אמר ליה חד לחבריה: יתמא, עבד רבך הכי?	[רבי יעקב/רבי ירמיה]										ז		יד
אמר ליה אידך: יתמא, עבד רבך הכי?	[רבי יעקב/רבי ירמיה]										ז		יד
ותרוייהו מבעה"ב זבון, וכל חד וחד סבר: חבראי מתגר זבן												o	יד
לא שנו אלא בלוקח מן התגר דשקלי מיכסא מיניה, אבל בלוקח מבעה"ב דלא שקלי מיניה מיכסא - מותר.	דאמר רבי אבא בריה דרבי חייא בר אבא [אמר רבי יוחנן]:											o	יד
אילמלא היה ר' יוחנן הא זימנא באתרא דקא שקלי מיכסא, אפי' מבעה"ב הוה אסר.	רבי אבא בריה דר' חייא בר אבא:											■	יד
אלא אינהו היכי זבון?											ז		יד
מבעה"ב שאינו קבוע זבון.											!		יד
אלו דברים אסורים למכור לעובד כוכבים: אצטרובלין, ובנות שוח, ופטורות, ולבונה, ותרנגול הלבן	[ת"ק]												יד
מותר למכור לו תרנגול לבן בין התרנגולין ובזמן שהוא בפני עצמו - קוטע את אצבעו ומוכרו לו, לפי שאין מקריבים חסר לעבודת כוכבים.	רבי יהודה:												יד
ושאר כל הדברים - סתמן - מותר, ופירושן אסור													יד
אף דקל טב וחצב ונקלס, ונקליבם - אסור למכור לעובדי כוכבים.	רבי מאיר:												יד
מאי אצטרובלין?												^	יד
תורניתא.												!	יד
הוסיפו עליהן: אלכסין ואצטרובלין, מוכסין ובנות שוח	ורמינהו:											ז	יד
ואי סלקא דעתך אצטרובלין - תורניתא, תורניתא מי איתא בשביעית והתניא: זה הכלל: כל שיש לו עיקר יש לו שביעית, וכל שאין לו עיקר אין לו שביעית												ז	יד

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	
פירי דארזא.	אלא אמר רב ספרא:														!	◇
פירי דארזא.	וכן כי אתא רבין א"ר אלעזר:														!	
בנות שוח.																■ <
תאיני חיוראתא.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:															■ ◇
ופטורות.																■ <
בפטורותיהן שנו.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:															■ ◇
לבונה.																■ <
לבונה זכה.	רבי יצחק אמר ר"ש בן לקיש:															■ ◇
ומכולן מוכרין להן חבילה.	תנא:															■ ◇
וכמה חבילה?															^	
אין חבילה פחותה משלשה מנין.	פירש ר' יהודה בן בתירא:														!	
וליהוש דלמא אזיל ומזבין לאחריני ומקטר?															;	
אלפני מפקדינן, אלפני דלפני לא מפקדינן.	אביי:														!	◇
ותרנגול לבן.																■ <
תרנגול למי - מותר למכור לו תרנגול לבן, תרנגול לבן למי - אסור למכור לו תרנגול לבן.	רבי יונה א"ר זירא אמר רב זביד, ואיכא דמתני אמר ר' יונה אמר ר' זירא:															■ ◇
מוכר הוא לו תרנגול לבן בין התרנגולין.	תנן, רבי יהודה:														;	◇
היכי דמי?															^	;
אילימא דקאמר תרנגול לבן למי, תרנגול לבן למי															!	;
אפילו בין התרנגולין נמי לא															;	;
אלא לאו דקא אמר תרנגול למי, תרנגול למי															!	;
ואפילו הכי לרבי יהודה - בין התרנגולין אין, בפני עצמו לא, ולת"ק - אפילו בין התרנגולין נמי לא															;	
הכא במאי עסקינן - כגון דאמר זה וזה.	רב נחמן בר יצחק:														!	◇
אימתי? בזמן שאמר תרנגול זה לבן, אבל אם אמר זה וזה - מותר	תניא נמי הכי, אמר ר' יהודה:															■
ואפילו אמר תרנגול זה, עובד כוכבים שעשה משתה לבנו או שהיה לו חולה בתוך ביתו - מותר.																■ ◇
עובד כוכבים שעשה משתה לבנו, אינו אסור אלא אותו היום ואותו האיש בלבד	והתנן:														;	◇
אותו היום ואותו האיש מיהא אסור															;	
בטוויג.	רב יצחק בר רב משרשיא:														!	◇
ושאר כל הדברים - סתמן מותר, ופירושן אסור	תנן:															■ <

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
מאי סתמן ומאי פירושן?															י: ^
אילימא סתמא - דקאמר חיטי חוורתא, פירושן - דקאמר לעבודת כוכבים															י: !
לא סתמן צריכא למימר דמזבנינן, ולא פירושן צריכא למימר דלא מזבנינן															י: ז
אלא סתמן - דקאמר חיטי, פירושן - דקאמר חוורתא															י: !
מכלל דתרנגול אפי' סתמן נמי לא															י: ז
לעולם סתמן - דקאמר, חיטי חוורתא, פירושן - דקאמר לעבודת כוכבים, ופירושן אצטריכא ליה, סד"א: האי גברא לאו לעבודת כוכבים קא בעי, אלא מיבק הוא דאביק בעבודת כוכבים, וסבר: כי היכי דההוא גברא אביק ביה כ"ע נמי אביקו, אימא הכי כי היכי דליתבו לי, קמ"ל.	אמר:														י: !
תרנגול לבן קטוע למי, מהו למכור לו תרנגול לבן שלם? מי אמרין: מדקאמר קטוע לאו לעבודת כוכבים קבעי, או דלמא איערומי קא מערים?	בעי רב אשי:														י: ^
את"ל האי איערומי הוא דקא מערים תרנגול לבן למי, תרנגול לבן למי, ויהבו ליה שחור ושקל ויהבו ליה אדום ושקל, מהו למכור לו לבן? מי אמרין: כיון דיהבו שחור ושקל, אדום ושקל - לאו לעבודת כוכבים קא בעי, או דלמא איערומי קא מערים?															י: ^
תיקו.															י: □
אף דקל וכו'.	רבי מאיר:														י: <
גמירי, דעבודת כוכבים דאברהם אבינו ד' מאה פירקי הויין, ואנן חמשה תנן, ולא ידעינן מאי קאמרין.	רב חסדא לאבימי:														י: □
ומאי קשיא?															י: ^
אף דקל טב, חצב ונקלס - אסור למכור לעובדי כוכבים	דקתני, ר"מ:														י: ז
דקל טב הוא דלא מזבנינן, הא דקל ביש מזבנינן															י: ז
אין מוכרין להם במחובר לקרקע	והתנן:														י: ז
מאי דקל טב? פירות דקל טב.	א"ל: [אבימי]														י: !
פירות דקל טב.	וכן אמר רב הונא:														י: □
חצב															י: <
קשבא.															י: □
נקלס															י: <
קורייטי.	כי אתא רב דימי א"ר חמא בר יוסף:														י: □
תנן נקלס ולא ידעינן מהו, ואת אמרת קורייטי, ולא ידעינן מאי אהנית לך?	אביי לרב דימי:														י: ז
אהנאי לכו, דכי אזלת התם אמרת להו נקלס ולא ידעי, אמרת להו קורייטי וידעי וקא מחוו לך.	א"ל: [רב דימי]														י: !
מקום שנהגו למכור בהמה דקה לעובדי כוכבים - מוכרין, מקום שנהגו שלא למכור - אין מוכרין. ובכל מקום אין מוכרין להם בהמה גסה, עגלים וסייחים, שלמין ושבורין	[ת"ק]														י: □
מתיר בשבורה	רבי יהודה:														י: □
מתיר בסוס.	בן בתירא:														י: □
למימרא, דאיסורא ליכא, מנהגא הוא דאיכא, היכא דנהיג איסור נהוג, היכא דנהיג היתר נהוג															י: ז
אין מעמידין בהמה בפונדקאות של עובדי כוכבים, מפני שחשודין על הרביעה	ורמינהי:														י: ז

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof !
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מקום שהתירו למכור התירו לייחד, מקום שאסרו לייחד אסרו למכור.	רב:										!	◇	יד:	
אף במקום שאסרו לייחד מותר למכור מאי טעמא? עובד כוכבים חס על בהמתו שלא תעקר.	רבי אלעזר:										!	◇	טו.	
ואף רב הדר ביה											■		טז.	
עובד כוכבים חס על בהמתו שלא תעקר.	דאמר רב תחליפא א"ר שילא בר אבימי משמיה דרב:										■	■	טז.	
ובכל מקום אין מוכרין בהמה גסה כו'.												■	טז. <	
מ"ט?												^	טז.	
נהי דלרביעה לא חיישינן, מעביד ביה מלאכה חיישינן.												!	◇	טז.
וניעביד, כיון דזבנה קנייה												ז	טז.	
גזירה משום שאלה ומשום שכירות.												!	◇	טז.
שאלה קנייה, ואגרא קנייה												ז	טז.	
גזירה משום נסיוני, דזמנין דזבנה לה ניהליה סמוך לשקיעת החמה דמעלי שבתא, וא"ל: תא נסייה ניהליה, ושמעיה ליה לקליה ואולא מחמתיה וניחא ליה דתזיל, והוה ליה מחמר אחר בהמתו בשבת, והמחמר אחר בהמתו בשבת - חייב חטאת.	אלא אמר רמי בריה דר' ייבא:											!	◇	טז.
ושכירות מי קניא?	מתקיף לה רב שישא בריה דרב אידי:											ז	טז.	
אף במקום שאמרו להשכיר, לא לבית דירה אמרו, מפני שמכניס לתוכו עבודת כוכבים	והתנן:											■	◇	טז.
ואי ס"ד שכירות קניא, האי כי קא מעייל - לביתיה קא מעייל												ז	טז.	
שאני עבודת כוכבים דחמירא, דכתיב: (דברים ז) ולא תביא תועבה אל ביתך.												!	◇	טז.
ושכירות מי קניא?	מתקיף לה רב יצחק בריה דרב משרשיא:											ז	טז.	
ישראל ששכר פרה מכהן - יאכילנה כרשיני תרומה, וכהן ששכר פרה מישראל, אע"פ שמוזנותיה עליו - לא יאכילנה כרשיני תרומה.	והא תנן:											■	◇	טז.
ואי ס"ד שכירות קניא, אמאי לא יאכילנה? פרה דידיה היא אלא ש"מ, שכירות לא קניא.												ז	טז.	
והשתא דאמרת שכירות לא קניא, גזירה משום שכירות, וגזירה משום שאלה, וגזירה משום נסיוני.												!	◇	טז.
רב אדא שרא לזבוגי חמרא אידא דספסירא, אי משום נסיוני - הא לא ידעה לקליה דאולא מחמתיה, ואי משום שאלה ושכירות - כיון דלא דידיה היא לא מושיל ולא מוגר, ועוד, משום דלא ניגלי ביה מומא.	[רב אדא]											○	טז.	
רב הונא זבין ההיא פרה לעובד כוכבים	[רב הונא]											○	טז.	
מ"ט עבד מר הכי?	אמר ליה רב חסדא:											ז	טז.	
אימור לשחיטה זבנה.	אמר ליה: [רב הונא]											!	טז.	
ומנא תימרא דאמרינן כי האי גוונא?												ז	טז:	
לא ימכור אדם פרה החורשת בשביעית	דתנן, בית שמאי:											!	■	טז:
וב"ה מתירין, מפני שיכול לשוחטה.	בית הלל:											!	■	טז:
מי דמי? התם אין אדם מצווה על שביעת בהמתו בשביעית, הכא אדם מצווה על שביעת בהמתו בשבת	רבה:											ז	טז:	
וכל היכא דאדם מצווה אסור? והרי שדה, דאדם מצווה על שביעת שדה בשביעית	א"ל אביי:											ז	טז:	

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לא ימכור אדם שדה ניר בשביעית	ותנן, בית שמאי:	⊗	■	♦									טו:
מתירין, מפני שיכול להובירה	בית הלל:	⊗	■	♦									טז:
וכל היכא דאין אדם מצווה שרי? והרי כלים, דאין אדם מצווה על שביעת כלים בשביעית	מתקוף לה רב אשי:	⊗											טז:
אלו הן כלים שאין אדם רשאי למוכרן בשביעית: המחרישה וכל כליה, העול והמזרה והדקר	ותנן:	⊗	■										טז:
כל היכא דאיכא למיתלא תלינן ואע"ג דמצווה, וכל היכא דליכא למיתלי לא תלינן אע"ג דאינו מצווה.	אלא אמר רב אשי:	!											טז:
רבה זבין ההוא חמרא לישראל החשיד למכור לעובד כוכבים	[רבה]				○								טז:
מ"ט עבד מר הכי?	א"ל אביי:	⊗											טז:
אנא לישראל זביני.	א"ל: [רבה]	!											טז:
והא אזיל ומזבין ליה לעובד כוכבים	א"ל: [אביי]	⊗											טז:
לעובד כוכבים קא מזבין, לישראל לא קא מזבין?	[רבה]	!											טז:
מקום שנהגו למכור בהמה דקה לכותים - מוכרין, שלא למכור - אין מוכרין	איתיביה:	⊗	■										טז:
מ"ט?		⊗	^										טז:
אילימא משום חשידי ארביעה		⊗	!										טז:
ומי חשידי?		⊗	⊗										טז:
אין מעמידין בהמה בפונדקאות של עובדי כוכבים, זכרים אצל זכרים ונקבות אצל נקבות, ואין צ"ל נקבות אצל זכרים וזכרים אצל נקבות ואין מוסרין בהמה לרועה שלהן, ואין מייחדין עמהם, ואין מוסרין להם תינוק ללמדו ספר וללמדו אומנות אבל מעמידין בהמה בפונדקאות של כותים, זכרים אצל נקבות ונקבות אצל זכרים, ואין צ"ל זכרים אצל זכרים ונקבות אצל נקבות ומוסרין בהמה לרועה שלהן, ומייחדין עמהם, ומוסרין להם תינוק ללמדו ספר וללמדו אומנות	והתניא:	⊗	⊗	■									טז:
אלמא לא חשידי?		⊗	⊗										טז:
אין מוכרין להם לא זיין ולא כלי זיין, ואין משחזיין להן את הזיין, ואין מוכרין להן לא סדן ולא קולרין, ולא כבלים ולא שלשלאות של ברזל, אחד עובד כוכבים ואחד כותי	ועוד תניא:	⊗	⊗	■									טז:
מ"ט?		⊗	⊗	^									טז:
אי נימא דחשידי אשפיכות דמים		⊗	⊗	!									טז:
ומי חשידי? האמרת: ומייחדין עמהן		⊗	⊗	⊗									טז:
אלא משום דאתי לזבונה לעובד כוכבים		⊗	!										טז:
וכי תימא: כותי לא עביד תשובה, ישראל עביד תשובה		!											טז:
כדרך שאמרו אסור למכור לעובד כוכבים, כך אסור למכור לישראל החשוד למכור לעובד כוכבים	והאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב:	⊗	■										טז:
רהיט בתריה תלתא פרסי, וא"ד: פרסא בחלא, ולא אדרכיה.	[רבה]	○											טז:
כדרך שאסור למכור לעובד כוכבים, אסור למכור ללסטים ישראל.	רב דימי בר אבא:										■		טז:
ה"ד?											^		טז:
אי חשיד דקטיל											!		טז:

❑ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof
 ◆ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 :מקרא-key

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
פשיטא, היינו עובד כוכבים									⚡			טז.
ואי דלא קטיל									!			טז.
אמאי לא?									⚡			טז.
לעולם דלא קטיל, והב"ע - במשמוטא, דזימנין דעביד לאצולי נפשיה.									!		◇	טז.
אין מוכרין להן תריסין	תנו רבנן: [ת"ק]								◆	■	◇	טז.
מוכרין להן תריסין.	יש אומרים:								◆	■	◇	טז.
מ"ט?									^			טז.
אילימא משום דמגנו עליהו									!		◇	טז.
אי הכי, אפילו חיטי ושערי נמי לא									⚡		◇	טז.
אי אפשר ה"נ.	רב:								!		◇	טז.
תריסין היינו טעמא דלא, דכי שלים זינייהו קטלי בגויהו.	איכא דאמרי:								!		◇	טז.
מוכרים להם תריסין	יש אומרים:									■	◇	טז. <
דכי שלים זינייהו מערק ערק.										■	◇	טז.
הלכה כיש אומרים.	רב נחמן אמר רבה בר אבוא:									■	◇	טז.
אין מוכרין להן עששיות של ברזל מ"ט? משום דחלשי מינייהו כלי זיין.	רב אדא בר אהבה:									■	◇	טז.
אי הכי, אפילו מרי וחציני נמי?									⚡			טז.
בפרזלא הינדואה.	רב זביד:								!		◇	טז.
והאינדא דקא מזבנין									⚡		◇	טז.
לפרסאי דמגנו עילון.	רב אשי:								!		◇	טז.
עגלים וסיחים.											■	טז. <
מתיר בשבורה, מפני שאינה יכולה להתרפאות ולחיות.	תניא: רבי יהודה:									■	◇	טז.
והלא מרביעין עליה ויולדת, וכיון דמרביעין עליה ויולדת אתו לשהויא	אמרו לו:								⚡	■	◇	טז.
לכשתלד.	אמר להן: [רבי יהודה]								!	■	◇	טז.
אלמא, לא מקבלת זכר.										■	◇	טז.
בן בתירא מתיר בסוס.											■	טז. <
מתיר בסוס, מפני שהוא עושה בו מלאכה שאין חייבין עליה חטאת	תניא: בן בתירא:								◆	■	◇	טז.
אוסר מפני ב' דברים, אחד משום תורת כלי זיין, ואחד משום תורת בהמה גסה.	רבי:								◆	■	◇	טז.
בשלמא תורת כלי זיין איכא, דקטיל בסחופיה, אלא תורת בהמה גסה מאי היא?									⚡			טז.
לכשיזקין מטחינו ברחיים בשבת.	רבי יוחנן:								!		◇	טז.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
הלכה כבן בתירא.	רבי יוחנן:										■	◇	טז.	
שור של פטם, מהו?	איבעיא להו:										^	◇	טז.	
תיבעי לרבי יהודה, תיבעי לרבנן תיבעי לרבי יהודה, עד כאן לא קא שרי רבי יהודה - אלא בשבורה דלא - אתי לכלל מלאכה, אבל האי דכי משהי ליה אתי לכלל מלאכה - אסור, או דלמא אפילו לרבנן לא קא אסרי התם - אלא דסתמיה לאו לשחיטה קאי, אבל האי דסתמיה לשחיטה קאי, אפילו רבנן שרו?											^	◇	טז.	
של בית רבי היו מקריבין שור של פטם ביום אידם, חסר ד' ריבבן שאין מקריבין אותו היום אלא למחר, חסר ד' ריבבן שאין מקריבין אותו חי אלא שחוט, חסר ד' ריבבן שאין מקריבין אותו כל עיקר	ת"ש, דאמר רב יהודה אמר שמואל:										■	!	◇	טז.
מ"ט? לאו משום דלמא אתי לשהויי.											!		טז.	
וליתעמיך, שאין מקריבין אותו היום אלא למחר - מאי טעמא? אלא, רבי מיעקר מילתא בעי, וסבר: יעקר ואתי פורתא פורתא.											⚡	◇	טז.	
וכי משהי ליה, בריא ועביד מלאכה											⚡	◇	טז.	
אמר לי זבידא: בר תורא משהינן ליה ועביד על חד תרין.	רב אשי:										!	◇	טז.	
אין מוכרין להם דובין ואריות וכל דבר שיש בו נזק לרבים.												■	◇	טז.
אין בונין עמהם בסילקי, גרדום, איצטדייא ובימה, אבל בונין עמהם בימוסיואות ובית מרחצאות.												■	◇	טז.
הגיע לכיפה שמעמידין בה עבודת כוכבים - אסור לבנות.												■	◇	טז.
חיה גסה הרי היא כבהמה דקה לפירכוס, אבל לא למכירה	רב חנין בר רב חסדא, ואמרי לה אמר רב חנן בר רבא אמר רב: ואני אומר: [רב חנן בר רבא]										◆	◇	טז.	
אף למכירה, מקום שנהגו למכור - מוכרין, שלא למכור - אין מוכרין.											◆	◇	טז.	
אין מוכרין להן דובין ואריות ולא כל דבר שיש בו נזק לרבים	תנן:										■	⚡	◇	טז.
טעמא דאית ביה נזק לרבים, הא לית ביה נזק לרבים שרי?											⚡		טז.	
בארי שבור, ואליבא דרבי יהודה.	רבה בר עולא:										!	◇	טז.	
סתם ארי שבור הוא אצל מלאכה.	רב אשי:										!	◇	טז:	
כשם שאין מוכרין להן בהמה גסה, כך אין מוכרין להן חיה גסה ואפילו במקום שמוכרין להן בהמה דקה, חיה גסה אין מוכרין להן	מיתבי:										■	⚡	◇	טז:
תיובתא דרב חנן בר רבא תיובתא.											■		טז:	
רבינא רמי מתניתין אברייתא ומשני											■	◇	טז:	
אין מוכרין להן דובין ואריות ולא כל דבר שיש בו נזק לרבים	תנן:										■	⚡	◇	טז:
טעמא דאית ביה נזק, הא לית ביה נזק - מוכרין											⚡		טז:	
כשם שאין מוכרין בהמה גסה, כך אין מוכרין חיה גסה, ואפילו במקום שמוכרין בהמה דקה, חיה גסה אין מוכרין	ורמינהי:										■	⚡	◇	טז:
בארי שבור, ואליבא דר' יהודה.	ומשני: [רבינא]										!	◇	טז:	
סתם ארי שבור הוא אצל מלאכה.	רב אשי:										!	◇	טז:	
מאן לימא לן דארי חיה גסה היא? דלמא חיה דקה היא.	מתקיף לה רב נחמן:										⚡	◇	טז:	
רב אשי דייק מתניתין ומותיב תיובתא	[רב אשי]										■	◇	טז:	
אין מוכרין להן דובים ואריות ולא כל דבר שיש בו נזק לרבים	תנן:										■	⚡	◇	טז:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	טז
טעמא דאית ביה נזק, הא לית ביה נזק מוכרין, וטעמא ארי, דסתם ארי שבור הוא אצל מלאכה, אבל מידי אחרונא דעביד מלאכה לא													טז:
תיובתא דרב חנן בר רבא תיובתא.													טז:
וחיה גסה מיהת מאי מלאכה עבדא?													טז:
אמר לי מר יהודה דבי מר יוחנני: טחני ריחים בערודי.	אביי:												טז:
חיה גסה הרי היא כבהמה דקה לפירכוס.	רבי זירא: כי הוינן בי רב יהודה, אמר לן: גמירו מינאי הא מילתא, דמגברא רבה שמיע לי, ולא ידענא אי מרב אי משמואל:												טז:
חיה גסה הרי היא כבהמה דקה לפירכוס	כי אתאי לקורקוניא, אשכחתי לרב חייא בר אשי ויתיב וקאמר משמיה דשמואל:												טז:
אמינא: ש"מ משמיה דשמואל איתמר.	[רבי זירא]												טז:
חיה גסה הרי היא כבהמה דקה לפירכוס	כי אתאי לסורא, אשכחתי לרבה בר ירמיה דיתיב וקא"ל משמיה דרב:												טז:
אמינא: ש"מ, איתמר משמיה דרב ואיתמר משמיה דשמואל.	[רבי זירא]												טז:
חיה גסה הרי היא כבהמה דקה לפירכוס	כי סליקת להתם, אשכחתי לרב אסי דיתיב וקאמר, אמר רב חמא בר גוריא משמיה דרב:												טז:
ולא סבר לה מר דמאן מרא דשמעתתא רבה בר ירמיה?	אמרי ליה: [רבי זירא]												טז:
פתיא אוכמא, מינאי ומינך תסתיים שמעתא.	א"ל: [רב אסי]												טז:
חיה גסה הרי היא כבהמה דקה לפירכוס.	איתמר נמי, א"ר זירא אמר רב אסי אמר רבה בר ירמיה אמר רב חמא בר גוריא אמר רב:												טז:
אין בונין כו'.													טז:
ג' בסילקאות הן: של מלכי עובדי כוכבים, ושל מרחצאות, ושל אוצרות.	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן												טז:
ב' להיתר ואחד לאיסור, וסימן: (תהלים קמט) לאסור מלכיהם בזיקים.	רבא:												טז:
כולם להיתר.	ואיכא דאמרי, אמר רבא:												טז:
אין בונין עמהן בסילקי, גרדום, איצטידיא ובימה	והתנן:												טז:
אימא: של גרדום ושל איצטידיא ושל בימה.													טז:
כשנתפס ר"א למינות, העלהו לגרדום לידון.	ת"ר:												טז:
אמר לו אותו הגמון: זקן שכמותך יעסוק בדברים בטלים הללו?													טז:
אמר לו: נאמן עלי הדיין.	[רבי אלעזר]												טז:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
כסבור אותו הגמון: עליו הוא אומר, והוא לא אמר אלא כנגד אביו שבשמים.												טז:
אמר לו: הואיל והאמנתי עליך, דימוס, פטור אתה.												טז:
כשבא לביתו נכנסו תלמידיו אצלו לנחמו, ולא קיבל עליו תנחומין.												טז:
אמר לו ר"ע: רבי, תרשיני לומר דבר אחד ממה שלימדתני?	[רבי עקיבא]											טז:
אמר לו: אמור.	[רבי אלעזר]											טז:
אמר לו: רבי, שמא מינות בא לידך והנאך, ועליו נתפסת?	[רבי עקיבא]											טז:
אמר לו: עקיבא, הזכרתני, פעם אחת הייתי מהלך בשוק העליון של ציפורי, ומצאתי אחד ויעקב איש כפר סכניא שמו, אמר לי, כתוב בתורתכם: (דברים כג) לא תביא אתנן זונה וגו', מהו לעשות הימנו בהכ"ס לכ"ג? ולא אמרתי לו כלום	[רבי אלעזר]											יז:
אמר לי, כך לימדני: (מיכה א) כי מאתנן זונה קבצה ועד אתנן זונה ישובו - ממקום הטנופת באו, למקום הטנופת ילכו												יז:
והנאני הדבר, על ידי זה נתפסתי למינות, ועברתי על מה שכתוב בתורה: (משלי ה) הרחק מעליה דרכך - זו מינות, ואל תקרב אל פתח ביתה - זו הרשות.	[רבי אלעזר]											יז:
ואיכא דאמרי: הרחק מעליה דרכך - זו מינות והרשות, ואל תקרב אל פתח ביתה - זו זונה.												יז:
וכמה?												יז:
ארבע אמות.	רב חסדא:											יז:
ורבנן, האי מאתנן זונה מאי דרשי ביה?												יז:
כדרב חסדא												יז:
כל זונה שנשכרת לבסוף היא שוכרת, שנאמר: (יחזקאל טז) ובתתך אתנן ואתנן לא נתן לך ותהי להפך.	דאמר רב חסדא:											יז:
ופליגא דרבי פדת												יז:
לא אסרה תורה אלא קריבה של גלוי עריות בלבד, שנא': (ויקרא יח) איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה.	דא"ר פדת:											יז:
עולא כי הוה אתי מבי רב, הוה מנשק להו לאחתיה אבי ידיהו, ואמרי לה: אבי חדייהו.	[עולא]											יז:
ופליגא דידיה אדידיה												יז:
קריבה בעלמא אסור, משום לך לך, אמרין, נזירא, סחור סחור לכרמא לא תקרב.	דאמר עולא:											יז:
(משלי ל) לעלוקה שתי בנות הב הב												יז:
מאי הב הב?												יז:
קול שתי בנות, שצועקות מגיהנם ואומרות בעוה"ז הבא הבא, ומאן נינהו? מינות והרשות.	מר עוקבא:											יז:
קול גיהנם צועקת ואומרת: הביאו לי שתי בנות שצועקות ואומרות בעולם הזה הבא הבא.	איכא דאמרי: אמר רב חסדא אמר מר עוקבא:											יז:
(משלי ב) כל באיה לא ישובו ולא ישיגו אורחות חיים												יז:
וכי מאחר שלא שבו היכן ישיגו?												יז:
ה"ק: ואם ישובו לא ישיגו אורחות חיים.												יז:
למימרא, דכל הפורש ממינות מיית												יז:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא- <u>key</u> :	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי מזימה?	רבנן לרבא:											י:
אילימא תורה, דכתיב בה זימה ומתרגמינן: עצת חטאין, וכתבי: (ישעיהו כח) הפליא עצה הגדיל תושיה												י:
אי הכי זימה מבעי ליה												י:
ה"ק: מדבר זימה תשמור עליך תורה תנצרכה.												י:
כשנתפסו רבי אלעזר בן פרטא ורבי חנינא בן תרדיון, א"ל ר' אלעזר בן פרטא לרבי חנינא בן תרדיון: אשריך שנתפסת על דבר אחד, אוי לי שנתפסתי על חמשה דברים.	ת"ר: [רבי אלעזר בן פרטא]											י:
א"ל רבי חנינא: אשריך שנתפסת על חמשה דברים ואתה ניצול, אוי לי שנתפסתי על דבר אחד ואיני ניצול, שאת עסקת בתורה ובגמילות חסדים, ואני לא עסקתי אלא בתורה בלבד	[רבי חנינא]											י:
וכדבר הונא												י:
כל העוסק בתורה בלבד - דומה כמי שאין לו אלוה, שנאמר: (דברי הימים ב' טו) וימים רבים לישראל ללא אלהי אמת וגו', מאי ללא אלהי אמת? שכל העוסק בתורה בלבד - דומה כמי שאין לו אלוה.	דאמר רב הונא:											י:
ובגמילות חסדים לא עסק?												י:
לא יתן אדם מעותיו לארנקי של צדקה - אלא א"כ ממונה עליו תלמיד חכם כר' חנינא בן תרדיון	והתניא, רבי אלעזר בן יעקב:											י:
הימנוה הוא דהוה מהימן, מיעבד לא עבד.												י:
מעות של פורים נתחלפו לי במעות של צדקה וחלקתים לעניים	והתניא, אמר לו: [ר' חנינא בן תרדיון]											י:
מיעבד עבד, כדבעי ליה לא עבד.												י:
אתוהו רבי אלעזר בן פרטא, אמרו: מ"ט תנית, ומ"ט גנבת?												י:
אמר להו: אי סיפא לא ספרא, ואי ספרא לא סיפא, ומדהא ליתא הא נמי ליתא.	[רבי אלעזר בן פרטא]											י:
ומ"ט קרו לך רבי?												י:
רבן של תרסיים אני.	[רבי אלעזר בן פרטא]											י:
אייתו ליה תרי קיבורי, אמרו ליה: הי דשתיא והי דערבא?												י:
איתרחיש ליה ניסא, אתיא זיבוריתא אותיבא על דשתיא ואתאי זיבורא ויתיב על דערבא												י:
אמר להו: האי דשתיא והאי דערבא.	[רבי אלעזר בן פרטא]											י:
א"ל: ומ"ט לא אתית לבי אבידן?												י:
אמר להו: זקן הייתי ומתיירא אני שמא תרמסוני ברגליכם.	[רבי אלעזר בן פרטא]											י:
אמרו: ועד האידינא כמה סבי איתמוס?												י:
אתרחיש ניסא, ההוא יומא אירמס חד סבא.												י:
ומ"ט קא שבקת עבדך לחירות?												י:
אמר להו: לא היו דברים מעולם.	[רבי אלעזר בן פרטא]											י:
קם חד מינייהו לאסהודי ביה												י:
אתא אליהו אידמי ליה כהד מחשובי דמלכותא, א"ל: מדאתרחיש ליה ניסא בכולהו בהא נמי אתרחיש ליה ניסא, וההוא גברא בישותיה הוא דקא אחוי, ולא אשגח ביה, קם למימר להו, הוה כתיבא איגרתא דהוה כתיב מחשיבי דמלכות לשדורי לבי קיסר, ושדרוה על ידיה דההוא גברא, אתא אליהו פתקיה ארבע מאה פרסי, אזל ולא אתא.												י:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא			
אתוהו לרבי חנינא בן תרדיון, אמרו ליה: אמאי קא עסקת באורייתא?												○	◇	ית.	
אמר להו: כאשר צוני ה' אלהי.	[רבי חנינא בן תרדיון]											○	◇	ית.	
מיד גזרו עליו לשריפה, ועל אשתו להריגה, ועל בתו לישב בקובה של זונות.												○	◇	ית.	
עליו לשריפה, שהיה הוגה את השם באותיותיו.												■		ית.	
והיכי עביד הכי?												?		ית.	
אלו שאין להם חלק לעולם הבא: האומר אין תורה מן השמים, ואין תחיית המתים מן התורה	והתנן:											■	?	◇	ית.
אף ההוגה את השם באותיותיו	אבא שאול:											■	?	◇	ית.
להתלמד עבד												!		ית.	
(דברים יח) לא תלמד לעשות - אבל אתה למד להבין ולהורות.	כדתניא:											■	!	◇	ית.
אלא מאי טעמא אענש?												?		ית.	
משום הוגה את השם בפרהסיא דהוי.												!		ית.	
ועל אשתו להריגה													○	◇	ית.
דלא מיחה ביה.													■	◇	ית.
כל מי שיש בידו למחות ואינו מוחה - נענש עליו.	מכאן אמרו:												■	◇	ית.
ועל בתו לישב בקובה של זונות													○	◇	ית.
פעם אחת היתה בתו מהלכת לפני גדולי רומי, אמרו: כמה נאות פסיעותיה של ריבה זו, מיד דקדקה בפסיעותיה.	דאמר ר' יוחנן:												■	◇	ית.
מאי דכתיב: (תהלים מט) עון עקבי יסבני? עונות שאדם דש בעקביו בעולם הזה - מסובין לו ליום הדין.	והיינו דאמר ר' שמעון בן לקיש:												■	◇	ית.
בשעה שיצאו שלשתן - צדקו עליהם את הדין, הוא אמר: (דברים לב) הצור תמים פעלו וגו', ואשתו אמרה: (דברים לב) אל אמונה ואין עול, בתו אמרה: (ירמיהו לב) גדול העצה ורב העליליה אשר עיניך פקוחות על כל דרכי וגו'.													○	◇	ית.
כמה גדולים צדיקים הללו, שנזדמנו להן שלש מקראות של צדוק הדין בשעת צדוק הדין.	רבי:												■	◇	ית.
כשחלה רבי יוסי בן קיסמא, הלך רבי חנינא בן תרדיון לבקרו.	תנו רבנן:												○	■	ית.
אמר לו: חנינא אחי, אי אתה יודע שאומה זו מן השמים המליכה? שהחריבה את ביתו ושרפה את היכלו, והרגה את חסידיו ואבדה את טוביו, ועדיין היא קיימת, ואני שמעתי עליך שאתה יושב ועוסק בתורה ומקהיל קהלות ברבים וספר מונח לך בחיקך	[רבי יוסי בן קיסמא]												○	■	ית.
אמר לו: מן השמים ירחמו.	[רבי חנינא בן תרדיון]												○	■	ית.
אמר לו: אני אומר לך דברים של טעם, ואתה אומר לי מן השמים ירחמו, תמה אני אם לא ישרפו אותך ואת ספר תורה באש	[רבי יוסי בן קיסמא]												○	■	ית.
אמר לו: רבי, מה אני לחיי העולם הבא?	[רבי חנינא בן תרדיון]												○	■	ית.
אמר לו: כלום מעשה בא לידך?	[רבי יוסי בן קיסמא]												○	■	ית.
אמר לו: מעות של פורים נתחלפו לי במעות של צדקה וחלקתים לעניים	[רבי חנינא בן תרדיון]												○	■	ית.
אמר לו: אם כן, מחלקך יהי חלקי ומגורלך יהי גורלי.	[רבי יוסי בן קיסמא]												○	■	ית.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמרו: לא היו ימים מועטים עד שנפטר רבי יוסי בן קיסמא, והלכו כל גדולי רומי לקברו - והספידוהו הספד גדול, ובחזרתו מצאוהו לרבי חנינא בן תרדיון שהיה יושב ועוסק בתורה ומקהיל קהלות ברבים וס"ת מונה לו בחיקו. הביאוהו וכרכוהו בס"ת, והקיפוהו בחבילי זמורות והציתו בהן את האור, והביאו ספוגין של צמר ושראום במים והניחום על לבו, כדי שלא תצא נשמתו מהרה.												ית.
אמרה לו בתו: אבא, אראך בכך?												ית.
אמר לה: אילמלי אני נשרפתי לבדי היה הדבר קשה לי, עכשיו שאני נשרף וס"ת עמי, מי שמבקש עלבונה של ס"ת הוא יבקש עלבוני.	[רבי חנינא בן תרדיון]											ית.
אמרו לו תלמידיו: רבי, מה אתה רואה?	[תלמידיו]											ית.
אמר להן: גליון נשרפין ואותיות פורחות.	[רבי חנינא בן תרדיון]											ית.
אף אתה פתח פיך ותכנס בך האש	[תלמידיו]											ית.
אמר להן: מוטב שיטלנה מי שנתנה ואל יחבל הוא בעצמו.	[רבי חנינא בן תרדיון]											ית.
אמר לו קלצטונירי: רבי, אם אני מרבה בשלהבת ונטל ספוגין של צמר מעל לבך, אתה מביאני לחיי העולם הבא?												ית.
אמר לו: הן.	[רבי חנינא בן תרדיון]											ית.
השבע לי:												ית.
נשבע לו.	[רבי חנינא בן תרדיון]											ית.
מיד הרבה בשלהבת ונטל ספוגין של צמר מעל לבו, יצאה נשמתו במהרה. אף הוא קפץ ונפל לתוך האור.												ית.
יצאה בת קול ואמרה: רבי חנינא בן תרדיון וקלצטונירי מזומנין הן לחיי העולם הבא.												ית.
בכה רבי ואמר: יש קונה עולמו בשעה אחת, ויש קונה עולמו בכמה שנים.	[רבי]											ית.
ברוריא דביתהו דר' מאיר ברתיה דר' חנינא בן תרדיון הואי												ית.
אמרה לו: זילא בי מלתא דיתבא אחתאי בקובה של זונות.	[ברוריא]											ית.
שקל תרקבא דדינרי ואזל, אמר: אי לא איתעביד בה איסורא מיתעביד ניסא, אי עבדה איסורא לא איתעביד לה ניסא.	[רבי מאיר]											ית.
אזל נקט נפשיה כחד פרשא, אמר לה: השמיעני לי	[רבי מאיר]											ית.
אמרה ליה: דשתנא אנא.												ית.
אמר לה: מתרחנא מרתח	[רבי מאיר]											ית.
אמרה לו: נפישין טובא דשפירן מינאי.												ית.
אמר: ש"מ לא עבדה איסורא, כל דאתי אמרה ליה הכי.	[רבי מאיר]											ית.
אזל לגבי שומר דידה, א"ל: הבה ניהלה	[רבי מאיר]											ית.
אמר ליה: מיסתינא ממלכותא												ית.
אמר ליה: שקול תרקבא דדינרא, פלגא פלח ופלגא להוי לך.	[רבי מאיר]											ית.
א"ל: וכי שלמי מאי איעביד?												ית.
א"ל: אימא אלהא דמאיר ענני ומתצלת.	[רבי מאיר]											ית.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-!</p>
מקרא- <u>key</u> :	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
א"ל: ומי יימר דהכי איכא?														יה:
א"ל השתא הזית.	[רבי מאיר]													יה:
הוה הנהו כלבי דהוו קא אכלי אינשי, שקל קלא שדא בהו, הוו קאתו למיכליה, אמר: אלהא דמאיר ענגי שבקוה, ויהבה ליה.	[רבי מאיר]													יה:
לסוף אשתמע מילתא בי מלכא, אתויה אסקוה לזקיפה														יה:
אמר: אלהא דמאיר ענגי														יה:
אחתוה.														יה:
אמרו ליה: מאי האי?														יה:
אמר להו: הכי הוה מעשה.														יה:
אתו חקקו לדמותיה דר' מאיר אפיתחא דרומי, אמרי: כל דחזי לפרצופא הדין ליייתה.														יה:
יומא חדא חזויה, רהט אבתריה, רהט מקמייהו, על לבי זונות.														יה:
בשולי עובדי כוכבים חזא, טמש בהא ומתק בהא.	איכא דאמרי:													יה:
אתא אליהו אדמי להו כזונה, כרכתיה	איכא דאמרי:													יה:
אמרי: חס ושלום, אי ר' מאיר הוה לא הוה עביד הכי.														יה:
קם ערק אתא לכבל.	[רבי מאיר]													יה:
מהאי מעשה	איכא דאמרי:													יה:
ממעשה דברוריא.	איכא דאמרי:													יה:
ההולך לאיצטדינין ולכרקום, וראה שם את הנחשים ואת החברין, בוקיין ומוקיין ומוליון ולוליון, בלורין סלגורין - הרי זה מושב לצים, ועליהם הכתוב אומר: (תהלים א) אשרי האיש אשר לא הלך וגו' כי אם בתורת ה' חפצו, הא למדת, שדברים הללו מביאין את האדם לידי ביטול תורה.	תנו רבנן:													יה:
הולכין לאיצטדינין מותר - מפני שצווח ומציל, ולכרקום מותר - מפני ישוב מדינה, ובלבד שלא יתחשב עמהם, ואם נתחשב עמהם - אסור	ורמינהו:													יה:
קשיא איצטדינין איצטדינין, קשיא כרקום אכרקום														יה:
בשלמא כרקום אכרקום ל"ק: כאן במתחשב עמהן, כאן בשאין מתחשב עמהן														יה:
אלא איצטדינין איצטדינין קשיא														יה:
תנאי היא														יה:
אין הולכין לאיצטדינין מפני מושב לצים	דתניא: [ת"ק]													יה:
מתיר מפני שני דברים, אחד מפני שצווח ומציל, ואחד מפני שמעיד עדות אשה להשיאה.	רבי נתן:													יה:
אין הולכין לטריאיות ולקרקסאות, מפני שמזבלין שם זיבול לעבודת כוכבים, דברי ר' מאיר	תנו רבנן: [רבי מאיר]													יה:
מקום שמזבלין אסור - מפני חשד עבודת כוכבים, ומקום שאין מזבלין שם אסור - מפני מושב לצים.	חכמים:													יה:
מאי בינייהו?														יה:
נשא ונתן איכא בינייהו.	ר' חנינא מסורא:													יה:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראיה-proof</p>
---	--

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
מאי דכתיב: אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב? וכי מאחר שלא הלך, היכן עמד? ומאחר שלא עמד, היכן ישב? ומאחר שלא ישב, היכן לץ? אלא לומר לך, שאם הלך - סופו לעמוד, ואם עמד - סופו לישב, ואם ישב - סופו ללון, ואם לץ - עליו הכתוב אומר: (משלי ט) אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא.	דרש ר' שמעון בן פזי:											◇
כל המתלוצץ - יסורין באין עליו, שנאמר: (ישעיהו כח) ועתה אל תתלוצצו פן יחזקו מוסריכם.	רבי אלעזר:											◇
אמר להו רבא לרבנן: במטותא בעינא מינייכו דלא תתלוצצו, דלא ליתו עלייכו יסורין.	[רבא]											○
כל המתלוצץ - מזונותיו מתמעטין, שנאמר: (הושע ז) משך ידו את לוצצים.	רב קטינא:											◇
כל המתלוצץ נופל בגיהנם, שנאמר: (משלי כא) זד יהיר לץ שמו עושה בעברת זדון, ואין עברה אלא גיהנם, שנאמר: (צפניה א) יום עברה היום ההוא.	רבי שמעון בן לקיש:											◇
כל המתיהר נופל בגיהנם, שנאמר: זד יהיר לץ שמו עושה בעברת זדון, ואין עברה אלא גיהנם, שנאמר: יום עברה היום ההוא.	רבי אושעיא:											◇
כל המתלוצץ גורם כלייה לעולם, שנאמר: ועתה אל תתלוצצו פן יחזקו מוסריכם כי כלה ונחרצה שמעתי. אמר רבי אלעזר: קשה היא, שתחילת' יסורין וסופו כלייה.	רבי חנילאי בר חנילאי:											◇
אשרי האיש אשר לא הלך - זה שלא הלך לטרטאות ולקרקסאות של עובדי כוכבים, ובדרך חטאים לא עמד - זה שלא עמד בקניון, ובמושב לצים לא ישב - שלא ישב בתחבולות שמה יאמר אדם: הואיל ולא הלכתי לטרטאות ולקרקסאות ולא עמדתי בקניון אלך ואתגרה בשינה? ת"ל: ובתורתו יהגה יומם ולילה.	דרש ר' שמעון בן פזי:											◇
אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים - זה אברהם אבינו, שלא הלך בעצת אנשי דור הפלגה, שרשעים היו, שנאמר: (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר, ובדרך חטאים לא עמד - שלא עמד בעמידת סדום, שחטאים היו, שנאמר: (בראשית יג) ואנשי סדום רעים וחטאים לה' מאד ובמושב לצים לא ישב - שלא ישב במושב אנשי פלשתים, מפני שלצנים היו, שנאמר: (שופטים טז) ויהי כטוב לבם ויאמרו קראו לשמשון וישחק לנו.	רב שמואל בר נחמני א"ר יונתן:											◇
(תהלים קיב) אשרי איש ירא את ה'												◇
אשרי איש ולא אשרי אשה?												?
אשרי מי שעושה תשובה כשהוא איש.	רבי עמרם אמר רב:											!
אשרי מי שמתגבר על יצרו כאיש.	רבי יהושע בן לוי:											!
במצותיו הפץ מאד - אר"א: במצותיו - ולא בשכר מצותיו.	[רבי אלעזר]											◇
הוא היה אומר: אל תהיו כעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס, אלא היו כעבדים המשמשין את הרב שלא על מנת לקבל פרס.	והיינו דתנן:											◇
כי אם בתורת ה' חפצו - א"ר: אין אדם לומד תורה אלא ממקום שלבו חפץ, שנאמר: (תהלים א) כי אם בתורת ה' חפצו.	[רבי]											◇
לוי ור"ש ברבי יתבי קמיה דרבי וקא פסקי סידרא, סליק ספרא, לוי אמר: לייתו לן משלי, ר"ש ברבי אמר: לייתו לן תילים, כפייה ללוי ואייתו תילים												○
כי מטו הכא כי אם בתורת ה' חפצו, פריש רבי ואמר: אין אדם לומד תורה אלא ממקום שלבו חפץ	[רבי]											○
אמר לוי: רבי, נתת לנו רשות לעמוד.	[לוי]											○
כל העוסק בתורה - הקב"ה עושה לו חפציו, שנאמר: כי אם בתורת ה' חפצו.	רבי אבדימי בר חמא:											◇
לעולם ילמוד אדם תורה במקום שלבו חפץ, שנאמר: כי אם בתורת ה' חפצו.	רבא:											◇
בתחילה נקראת על שמו של הקב"ה ולבסוף נקראת על שמו, שנאמר: בתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה.	ואמר רבא:											◇
לעולם ילמד אדם תורה ואח"כ יהגה, שנאמר: בתורת ה', והדר ובתורתו יהגה.	ואמר רבא:											◇
לעולם ליגריס איניש, ואע"ג דמשכח ואע"ג דלא ידע מאי קאמר, שנאמר: (תהלים קיט) גרסה נפשי לתאבה, גרסה כתיב ולא כתיב טחנה.	ואמר רבא:											◇
כתיב: (משלי ט) על גפי, וכתיב: (משלי ט) על כסא	רבא רמי:											?

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא- <u>key</u> :	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
בתחלה על גפי, ולבסוף על כסא.	[רבא]										!	◇	יט.		
כתיב: (משלי ה) בראש מרומים, וכתיב: עלי דרך	[רבא]										?		יט.		
בתחלה בראש מרומים, ולבסוף עלי דרך.	[רבא]										!	◇	יט.		
כתיב: (משלי ה) שתה מים מבורך, וכתיב: ונוזלים מתוך בארך	עולא רמי:										?		יט.		
בתחלה שתה מבורך, ולבסוף ונוזלים מתוך בארך.	[עולא]										!	◇	יט.		
מאי דכתיב: (משלי יג) הון מהבל ימעט וקובץ על יד ירבה? אם עושה אדם תורתו חבילות חבילות מתמעט, ואם קובץ על יד ירבה.	רבא אמר רב סחורה אמר רב הונא:											■	◇	יט.	
ידעי רבנן להא מילתא ועברי עלה.	רבא:											■		יט.	
אמר רב נחמן בר יצחק: אנא עבידתה וקיים בדי.	[רב נחמן בר יצחק]											■		יט.	
מאי דכתיב: (משלי יב) לא יחרוך רמיה צידו? לא יחיה ולא יאריך ימים צייד הרמאי	רב שיזבי משמיה דר"א בן עזריה:												■	◇	יט.
צייד הרמאי יחרוך.	רב ששת:												■	◇	יט.
משל לאדם שצד צפרין, אם משבר כנפיה של ראשונה - כולם מתקיימות בידו, ואם לאו - אין מתקיימות בידו.	כי אתא רב דימי אמר:												■	◇	יט.
(תהלים א) והיה כעץ שתול על פלגי מים - אמרי דבי ר' ינאי: כעץ שתול ולא כעץ נטוע, כל הלומד תורה מרב אחד - אינו רואה סימן ברכה לעולם.	[דבי ר' ינאי]												■	◇	יט.
אמר להו רב חסדא לרבנן: בעינא דאימא לכו מלתא, ומסתפינא דשבקיתו לי ואוליתו:													○		יט.
כל הלומד תורה מרב אחד - אינו רואה סימן ברכה לעולם	[רב חסדא]												○	◇	יט.
שבקוהו ואזול קמיה דרבא.													○		יט.
הני מילי סברא, אבל גמרא - מרב אחד עדיף, כי היכי דלא ליפלוג לישני.	אמר להו: [רב חסדא]												■	◇	יט.
על פלגי מים - א"ר תנחום בר חנילאי: לעולם ישלש אדם שנותיו, שליש במקרא, שליש במשנה, שליש בתלמוד.	[רבי תנחום בר חנילאי]												■	◇	יט.
מי ידע איניש כמה חי?													?		יט.
כי קאמרינן - ביומי.													!	◇	יט.
(תהלים א) אשר פריו יתן בעתו - אמר רבא: אם פריו יתן בעתו ועלהו לא יכול, ואם לאו - על הלומד ועל המלמד עליהם הכתוב אומר: לא כן הרשעים כי אם וגו'.	[רבא]												■	◇	יט.
מאי דכתיב: (משלי ט) כי רבים הללים הפילה? זה תלמיד שלא הגיע להוראה ומורה, ועצומים כל הרוגיה - זה תלמיד שהגיע להוראה ואינו מורה.	רבי אבא אמר רב הונא אמר רבף												■	◇	יט.
ועד כמה?													^		יט.
עד מ' שנין.													!	◇	יט.
והא רבא אורי?													?	◇	יט.
התם בשוין.													!	◇	יט.
ועלהו לא יכול - אמר רב אחא בר אדא אמר רב, ואמרי לה אמר רב אחא בר אבא אמר רב המנונא אמר רב, ואמרי לה אמר רב	[רב אחא בר אדא אמר רב, ואמרי לה אמר רב אחא בר אבא אמר רב המנונא אמר רב, ואמרי לה אמר רב												■	◇	יט.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
וכל אשר יעשה יצליח - א"ר יהושע בן לוי, דבר זה כתוב בתורה ושנוי בנביאים ומשולש בכתובים: כל העוסק בתורה - נכסיו מצליחין לו. כתוב בתורה, דכתיב: (דברים כט) ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם למען תשכילו את כל אשר תעשון שנוי בנביאים, דכתיב: (יהושע א) לא ימוש ספר התורה [הזה] מפידך והגית בו יומם ולילה למען תשמור לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכיך ואז תשכיל משולש בכתובים, דכתיב: (תהלים א) כי אם בתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה, והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח.	[ר יהושע בן לוי]										■	◇	יט:	
מכריו רבי אלכסנדר: מאן בעי חיי? מאן בעי חיי?	[רבי אלכסנדר]										○	◇	יט:	
כנוף ואתו כולי עלמא לגביה, אמרי ליה: הב לן חיי											○		יט:	
אמר להו: (תהלים לד) מי האיש החפץ חיים וגו' נצור לשונך מרע וגו' שמא יאמר אדם: נצרת לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה, אלך ואתגרה בשינה? ת"ל: סור מרע ועשה טוב, אין טוב אלא תורה, שנאמר: (משלי ד) כי לקח טוב נתתי לכם תורת אל תעזבו.	[רבי אלכסנדר]										■	◇	יט:	
הגיע לכיפה מקום שמעמידין בה עבודת כוכבים.											■	◇	יט:	
אם בנה - שכרו מותר.	רבי אלעזר אמר רבי יוחנן:										■	◇	יט:	
פשיטא, משמשי עבודת כוכבים הן, ומשמשי עבודת כוכבים בין לרבי ישמעאל בין לרבי עקיבא - אינן אסורין עד שיעבדו											;		יט:	
לא נצרכה אלא לעבודת כוכבים עצמה.	רבי ירמיה:										!	◇	יט:	
הניחא למ"ד: עבודת כוכבים של ישראל אסורה מיד, ושל עובד כוכבים עד שתעבד - שפיר, אלא למ"ד: של עובד כוכבים אסורה מיד, מאי איכא למימר?											;	◇	יט:	
לא נצרכה אלא במכוש אחרון, עבודת כוכבים מאן קא גרים לה? גמר מלאכה, ואימת הוא גמר מלאכה? במכוש אחרון, מכוש אחרון לית ביה שוה פרוטה.	אלא אמר רבה בר עולא:										!	◇	יט:	
ישנה לשכירות מתחלה ועד סוף.	אלמא קסבר: [רבי אלעזר]										■	◇	יט:	
ואין עושיין תכשיטין לעבודת כוכבים, קטלאות ונזמים וטבעות												■	מג	יט:
בשכר מותר.	רבי אליעזר:											■	◇	יט:
אין מוכרין להם במחובר לקרקע, אבל מוכר הוא משיקצין												■	יט:	
מוכר הוא על מנת לקוץ.	רבי יהודה:											■	◇	יט:
מנתני מילי?												^	יט:	
דאמר קרא: (דברים ז) לא תחנם, לא תתן להם חנייה בקרקע.	רבי יוסי בר חנינא:											!	◇	כ.